

Да днесъ шокмо шебе мыслимъ и гледамъ,
Хубосъть ша ши съ похвала проповѣдамъ.

Ахъ, ахъ! коль нещасненъ азъ сиромахъ.
За шова ше молимъ Анке, да ме и шы приѣмнешъ,
Въ любовь ша ши найискренна, и любезно объѣмнешъ.

Въ позорищи сего міра прелесшна,
Ты си свѣшь мой шы звѣзда поднебесна.

Ахъ, ахъ! коль нещасненъ азъ сиромахъ.
Но когда ще дойде часъ преблаженный,
Да с' изразишь и шы съ гласъ прелюбезный.

Ахъ, ахъ! шова искамъ азъ сиромахъ.
Да шы моя днесъ оспанешъ, и мене се предадешъ,
Съ вѣрна клешва догдѣ гробу шѣло мое не дадешъ.

9.

Нощеска ше на сѣнь видѣхъ,
Че наедно съ мене бѣше.

Обнимахъ ше цѣлувахъ ше,
Радовахсе и смѣяхсе,

И ше пысахъ ако искашь,
И шы вѣрно да ме любишь.

Но когдашо се собудихъ,
Не видѣхъ ше, загубихъ ше.

И за шова сердцешо ми
Почувствова скорбь голема.